

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXXI. S. Ignatius Patriarcha. Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis, & gloriam, quæ à solo Deo est, non quæritis? Jo. 5. v. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

intentiō non transit ad actum. *Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum.* Pl. 11. v. 3. Itaque à primo ad ultimum si bene perpendas, clarè videbis paucissimos in hoc orbe terrarum adimplere præceptum, quia multi amant proximum amore pernicioso, & sic oderunt, cum se amare existimant. Multi eum amant amore questuoso, atque ita se amant, & non proximum. Plurimi amant amore mortuo potius quàm vivo, quia pro illa nolunt operari, nolunt laborare, nolunt quidquam expendere, vel sibi incommodum creare, & consequenter non amant ut se ipsos. hoc est, cum a-

lacritare, ardore, efficacit, sed quasi rem ad se minime pertinet hoc est, modo proflus inveni- men non dicit Dominus: *Thyroximum tanquam aliquid tuo, sed quam te ipsum.* numquid hæc materia doloris? Ecce quò dicitur reducitur pulcherrima lex tantarum ritatis! ut innumeri sint, qui contra ra transgrediantur, paucissimi sèrvent. *Beatus, qui invenit mandatum verum.* Eccl. 23. & tamen hæc quæ tantum valet, quantum amandi DEUM. *Maius horum mandatum non est.* Mat. 23.

XXXI

S. Ignatius Patriarcha.

Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis, gloriam, quæ à solo DEO est, non queritis? Jo. 5. v. 44.

1. **C**onsidera, quantum damni tibi afferat cupiditas gloriæ humanæ. non solum impedit, sed quasi impossibilem reddit fidem. *Quomodo vos potestis credere,* inquit Christus, *qui gloriam ab invicem accipitis, & gloriam, quæ à solo DEO est, non queritis?* fides, ut talis sit, qualem esse convenit, vera simul esse debet & viva. Qui hoc credit, quod docet Ecclesia, etsi non operetur juxta id, quod credit, habet nihilominus fidem veram, quia falsâ pennis Ethnicos, & hæreticos est: sed non ideo habet fidem vivam, quia non o-

peratur. *Fides sine operibus non est.* Qui operatur, non solum veram, sed vivam fidem, quæ non est cadaveris. Jam vero operatus gloriæ humanæ summæ rebus habilem ad utramque fidem. *Superbia hominis est apostatare à DEO.* Eccl. 10. v. 14. Cum hæc cupiditas nimia est, nec simplicem rebus fidem, quia fides requiritur, etiam docilem, qui non tantum operetur sed captivari in obsequium & ambitio, quæ est cupiditas gloriæ humanæ, eum facit superbum, &

mitem, obstinatum, adeo ut si quis e-
 tiam inter Catholicos tacite subire
 posset animum non unius ex his infa-
 matoribus, deprehenderet revera
 nullum ipsi inesse fidem: quippe qui
 de certis articulis molestioribus, qua-
 les sunt de immortalitate animae, &
 de huiusmodi, si eos non omnino ne-
 gant, saltem dubitant. & si de his du-
 bitant, iam non habent amplius ullam
 fidem, quia ad hanc amittendam satis
 est dubitare de eo, quod docet: neces-
 sario est id expresse negare. atque ut
 illa cupiditas tanta non sit, saltem val-
 de reddit inhabilem ad fidem vivam,
 et ad operandum, ut docet Christi-
 anism, ad condonandas injurias, ad
 continentiam servandam, ad ceden-
 dum ad humiliandum se ipsum, neces-
 se est saepe multos superare respectus
 humanos, spernere approbationes, con-
 temnere applausus, imò gravissimis se
 obprobere dicentibus. Id autem quomo-
 do facere poterit, qui in cor de suo non
 omnino deiecit hoc Idolum Gloriam, &
 non adorat, saltem habet in pretio.
 Verumtamen & ex principibus multis
 considerant in eum (dicebat Joannes)
 sed propter Pharisaeos non confitebantur,
 & quae causa fuit? *Dilexerunt enim
 gloriam hominum magis quam gloriam
 DEI.* Jo. 12. Vide ergo, quantum
 amantur non solum prosterni hoc Am-
 bitionis simulacrum, sed comminui, ut
 de eo nec memoria super sit. *Mihi
 quidem pro minimo est, ut à vobis judi-
 cer, non pro parvo, non, sed promini-
 us.* 1. Cor. 4. v. 3. Arca Legis, quae est
 symbolum fidei non solum vera, sed

viva, conciliari nunquam potest cum
 ejusmodi Idolo. aut illud prosternit,
 aut ab eo pulsa discedit.

2. Considera, quanta sit de mentis
 illorum miserorum, qui amant gloriam,
 quae venit ab hominibus, quia ista im-
 pediat saltem magnam ex parte, quò mi-
 nus gloriam, quae est à DEO, conse-
 quantur. & tamen quanam è duabus
 aestimationem meretur? an illa, quae
 est ab hominibus nequaquam: sed illa,
 quae à DEO est. ista quippe fundatur
 in merito, & ita solida est: illa verò in
 opinione, & sic non modò solida non
 est, sed frivola. Opinio, quam de
 te habent homines, tres patitur defe-
 ctus, qui eam faciunt omnino contem-
 pibilem. Primus est, quòd illa de re
 plerumque formata non possit aquam
 aestimationem, & si possit, non velit.
*Chanani in manu ejus fuerat dolosa
 calumniam dilexit.* Abac. 1. v. 6. Alter
 est, quòd sit oppidò incertum, an eam
 sis obtenturus. unde saepe *repletus es i-
 gnominia pro gloria.* Tertius est, quòd
 etiam obtenta sit valde instabilis. unde
 sequitur: *& vomitus ignominiae super
 gloriam tuam.* Abac. 1. v. 16. hinc notari
 dignum est, quomodo hoc loco Chri-
 stus loquatur. dicit, non solum ab ho-
 minibus non procurandam esse laudè,
 sed nec acceptandam, cum eam offe-
 runt. & rursus dicit, à DEO non solum
 libentissimè acceptandam, sed etiam
 procurandam. *Quomodo vos potestis
 credere, qui gloriam ab invicem accipi-
 tis, & gloriam, quae à solo DEO est, non
 queritis?* cum loqueretur de laude, quae
 est ab hominibus, dixit, *accipitis:* quia
 Uuu 2 ipse.

ta tibi tribuit Curia Cœlestis, Po-
pulo fortis. Lans ista tanti non est,
nisi aditum præpararet ad illam,
quæ est à DEO. adeo certum est, il-
lam duntaxat veram esse gloriam, quæ
à DEO solo est.

4. Considera tanti faciendam esse
estimationem, quam DEUS de te ha-
bet, ut nec ipsa Beatitudo in pati pre-
cio sit habenda, quia Beatitudo ponit
te esse estimabilem, æstimatio verò,
quam DEUS de te habet, etiam facit.
unde nota, quomodo loquatur Do-
minus: *Et gloriam, quæ à solo DEO
est, non queritis.* nec dicere quidem
voluit *apud DEVM*, sed dicit *à DEO*,
ut intelligatur, de quâ gloriâ loquatur.
Multi curant, ut salvi fiant, & sic mul-
ti procurant gloriam, quæ *apud Deum*
est, sed pauci curant soli DEO placere,
hæc proprio quæstu saltem vel hujus
gloriæ, atque idcirco pauci procu-
rant gloriam, quæ à solo DEO est. Et
tamen ad hoc ipsum videtur invitare
Christus, cum dicit *à DEO*, quia i-
terum, in omni perfectionis rigore, vi-
detur idem esse, ac non velle aliud
quam illam gloriam, quæ à solo DEO
est, nempe velle ipsi equidem placere,
sed non ob aliud, quàm hoc ipsum, ut
illi placeat: *ut ei placeat, cui se pro-
curat.* 1. Tim. 2. v. 4. Scio quærere
gloriam, quæ *apud DEVM est*, non
præjudicare quidquam fidei etiam vi-
væ, potius eam juvat, quia animar ad
operandum, præjudicat tamen fidei
saltem vivacissimæ, quia facit, ut non
opereris ex puro & solo Charitatis im-

pulsu. *Charitas non querit, quæ sua
sunt.* 1. Cor. 10. v. 15. Qui vult mul-
tum placere DEO, necesse est, ut exuat
omnem affectum ad seipsum. *Nemo,
quod suum est, querat,* ita ut querat
placere illi, sed non querat ad pro-
prium emolumentum: solum querat
ad exequendum id, quod ipse manda-
vit, nempe ut queramus ipsi placere.
Hoc enim verò est velle placere soli
DEO, procurare gloriam, quæ DEO
redditur, & simul non curare gloriam,
quam reddit DEUS in Regia Paradi-
si. *Recti diligunt te, non diligunt tua.*
Cant. 1. v. 5. Hoc est amando quasi
ex æquo certare cum DEO. *Dilectus
meus mihi & ego illi.* Cant. 2. v. 16.
quia est velle amare ipsum, ut ille nos
amat unicè nostro commodo. ille me
amat absque suo emolumento, & sic
totus est mihi, non sibi. & sine meo
emolumento ego volo amare ipsum,
& esse totus illi, non mihi. *Dilectus
meus mihi & ego illi.* nisi quòd in con-
fictu Charitatis tam pulchro vincamus,
ut ita loquar, & evadamus Su-
periores, prout vicit Jacob; quoniam
DEUS sine nostris bonis se ipso beatus
est, nos autem sine bonis ipsius quid
sumus?

5. Considera, quomodo hæc om-
nia mirificè implevit S. Patriarcha Ig-
natius, qui velut novellus Jacob egres-
sus domo suâ cum solo baculo in manu
vidit in diebus suis dari sibi à DEO
tam nobilem propaginem: *Dilata-
beris ad Occidentem, & Orientem, &
Septentrionem, & Meridiem.* Gen. 38.
Uuu; v. 14.

v. 14. quæsitit haud dubiè desponde-
re sibi vitas duas ad eò laudabiles, Li-
am, & Rachelem, Activam & Con-
templativam. Nihilominus non vi-
detur in hoc posuisse fundamentum
sanctitatis suæ, sed in contemptu om-
nis gloriæ, quæ est ab hominibus. *In
estu eorum non sit gloria mea.* Gen. 49.
v. 6. Ista fuerunt verba moribundi
Jacob, & eadem fuerunt verba Ignatii
jam sibi mortui, ut DEO viveret. at-
que ideo evasit deinde instrumentura
tam stupendum procurandæ gloriæ
Divinæ, quia sprevit, & omnino spre-
vit humanam. Ex hoc contemptu
primò manavit fides illa altissima, quæ
se præditum agnovit: fides tam for-
tis in intellectu, & ideo tam vera, ut
dicere esset solitus, si universus mun-
dus deficeret à Christo, se solum persti-
turum in fide, vel ex eo, quod Man-
resæ cognovisset de ipso, cum scilicet
modo suo dicere potuit cum Jacob:
*Vidi DEVM facie ad faciem, & salva
facta est anima mea.* anima, quæ prius
se perditum ibat. Gen. 32. v. 3. Et
fides ad eò fervens in voluntate, atque
ideo tam viva, ut vellet ipse pro omni-
bus atque in omnibus operari in honorè
Dei, in plateis, in Téplis, in carceribus,
in scholis, in hospitiis, in agris, agi-
tatione quadã indefessã, in aestu & fri-
gore: *Die nocturneque astu urbar & ge-
lu, fugiebátque somnus ab oculis meis.*
Gen. 31. v. 40. nec solum in his glo-
riam ab hominibus non quæsitit, sed
nec accepit: imò potius omni studio

vitavit, uti inter cetera fecit ad
patriam reversus caute declinans
mnem occursum honorificum, &
magis haberet suspectum, quàm
Jacob habuit suum. Hinc se
re solebat, se denique electum
se, ut ab omnibus pro studio ha-
tur, si sine culpa sua commo-
judicium potuisset consequi.
ita DEI gloriam quæsitit, ut
quereret eligendo talenti modum
ctitatis, quæ in speciem nihil ha-
singulare, austerum, alperum
consequenter admirandū, solum
judicaret id aptius futurum
Divino ad juvandas animas
dilectas. nec fatiari potuit
repetendis verbis illis Jacob pa-
rimis, quæ potiore jure dicuntur
DEO ex cordis affectu, quàm
Elau ex timida adulatione: *Non
tantum indigeo, ut invocem te
in conspectu tuo Domine mi.* Gen.
v. 15. Quid futurum erat tra-
de, cui non renuntiasset ad
illi gloriam? Renuntiasset
tudini Cælesti. Id quod aliud
rat, quàm querere illam glori-
à solo DEO est. imò, quæ solum
est: non illam, quæ est apud
Adeo insignis luctator cum DEO
in hoc eximio Charitatis certamine.
Quod si ipse quoque fortis in hoc
contra DEVM; quid mirum, quod
magis deinde contra bonos pro-
rit, tot pertrahendo ad DEVM
32. v. 28. Tu sanctum huic

nam Advocatum elige ad spernendā
 gloriam humanam. nec existima à me
 tibi offerri tanquam à partiali
 et coarctati affectu, quo quisque fi-
 boram etiam minimus in Patrem fer-
 rit: siquidem ipse Christus daturus
 electæ suæ filie Magdalene Pazia de
 Cælo sanctum, qui ipsi sublimissi-
 mam Humilitatis disciplinam trade-
 ret, ex omnibus S. Ignatium delegit.
 ergo denique stipendium in modum
 accepit tantum illum vilissimum,
 quem de se Jacob demonstravit, cum
 ait DEO: *Minor sum cunctis mise-*

*rationibus tuis, & voluntate tua, quam
 explevisti servo tuo. Gen. 33. v. 10. ni-
 si forte alium longè etiam humilio-
 rem expressit, cum jam jam ultimum
 daturus halitum hanc postremam gra-
 tiam postulavit à filijs, cum ijs benedi-
 ceret, non ut eum sepelirent, prout Ja-
 cob petebat, in spelunca duplici, ge-
 minato honore, qui cadaveribus con-
 ceditur Illustrum personarum. Sepul-
 cri scilicet, & tumbæ, sed instar canis
 mortui in fimerum abij-
 cerent.*

* * *

AUGU-

ma
 omni
 VII